

”Kunstig Eksistens – Jeg tænker derfor er jeg”

af Emil Vodder og Jeppe Due

Musik og poesi af

Emil Vodder

Regi og generel handling i de enkelte scener:

Performancebesætning:

4 performere: Emil A (Vækkeuret & Søvnløs), Emil B (Løbebåndet), Emil C (Morgen- & Aftensmad) & Emil D (Arbejde)

2 strygere: violin og cello

1 elektronisk musiker og sanger, som styrer lyd og lys (Emil Vodder)

Alle performere bærer ens tøj/uniform: hvide sneakers, hvide ankelsokker, sorte cowboybukser, sort eller hvid trøje evt. med mærke på såsom Clavin Klein, adidas eller lign., sort hip hue.

Det sceniske rum: Performancen udspiller sig i et stort åbent rum (evt. en gammel fabriksdal). Hver af de i alt 9 performere og musikere er placeret i et afgrænset firkantet rum (i stil med Lars von Triers "Dogville").

Fælles for alle scener: På forscenen foran hvert enkelt sceniske rum er placeret en stor skærm, der vender mod publikum. Denne fungerer som en stor "badevægt" og bruges til at vise diverse opdateringer fra sociale medier, formidling og måling af bodyage, karrierealder etc.

Et kamera er ligeledes placeret (usynligt) i alle scener. Dette bruges til at skabe alternative vinkler af handlingen, der vises på forsceneskærmene.

Vækkeuret: Scenografi: En seng beklædt med piller, et natbord med en lampe, en spand, mannequin-agtig kæreste-dukke. Sengen kan flyttes rundt og rejses på højkant.

Grundhandling: Vækkeuret (mobiltelefonen) ringer og EMIL A står op og begynder sin dag. Han strækker sig, tager tøj på og udfører et skematisk morgenritual med tandbørstning, bad etc. Dele af dette ritual udføres udelukkende gennem lydsiden. Ved forestillingens begyndelse er EMIL A frisk og spiller scenen med energi, overskud og plads til fysisk leg; mod slutningen er dette overskud forsvundet, sengen bliver ikke længere redt, kæresten bliver ikke kysset god-morgen etc. **Skærminfo:** Søvn-data – stigende underskud gennem hele forestillingen. Afhjælpes kort, da han begynder at tage sovepiller.

Løbebåndet: Scenografi: Et løbebånd, et mandshøjt vippespejl på hjul – bagsiden er et forvrængende spejl, diverse vandflasker og bøtter med proteinpulver. **Grundhandling:** EMIL B løber på løbebåndet. EMIL Bs fysiske alder og formåen udregnes automatisk og formidles til publikum via skærmen på forscenen. Han tager et billede af sig selv via spejlet. Dette vises ligeledes til publikum i større eller mindre manipuleret grad via skærmen på forscenen. I løbet af forestillingen tilføjes proteinpulver til løbebåndsrutinen. Samtidig bliver hans udførelse af denne rutine mere uinteresseret og med mindre fysisk overskud. **Skærminfo:** Vægt, bodyage, fedtprocent, muskelmasse, blodtryk, lungekapacitet, bmi

Morgenmad: Scenografi: Et højt spisebord i stål med to stole barstole samt et lille anretterbord med diverse service og mad, mannequin-agtig kæreste-dukke.

Grundhandling: EMIL C serverer morgenmad for sig selv og sin kæreste. Ved forestillingens begyndelse er det skyr med udskåret frugt og grønt, der serveres enormt pertentligt; senere bliver det ikke til meget mere end et par skefulde instant-kaffe direkte fra dåsen. Mens de spiser, tjekker han diverse sociale medier og kommenterer egne billeder. Dette vises via skærmen på forscenen. Efter morgenmaden kysser han kæresten farvel og tager på arbejde. **Skærminfo:** Mad-data (kalorier, makro-næringsindhold, vitaminsammensætning) og underskud/overskud.

Arbejde: Scenografi: En kontorstol og et hæve/sænkebord, der kan blive meget højt og meget lavt. Bordets højde skal kunne styres off-stage. På bordet står to

computerskærme og diverse teknologisk udstyr. **Grundhandling:** EMIL D arbejder ved hæve/sænkebordet. Ved forestillingens begyndelse har han kontrol og styrer selv bordet og stolens bevægelser. I løbet af arbejdsdagen ringer hans telefon, hvilket fungerer som et udefrakommende stressmoment, der gør, at han bliver nødt til at arbejde hurtigere. Han arbejder i nogle helt faste mønstre. Bevægelserne er fastlagt og sat i systemer med en robotagtig staccato-fornemmelse. Efterhånden som hans stress skrider frem, holder disse bevægelsesmønstre op med at svare til de fysiske rammer og arbejdets krav, hvilket forøger stressmomentet. **Skærminfo:** Karrierealder, Linked In, effektivitetsmåling.

Aftensmad: Scenografi: Et højt spisebord i stål med to stole barstole samt et lille anretterbord med diverse service og mad, mannequin-agtig kæreste-dukke.

Grundhandling: EMIL C serverer aftensmad for sig selv og kæresten. Mens de spiser, lytter de til en pod-cast, der annonceres ved en jingle. Indholdet i denne pod-cast bevæger sig i løbet af forestillingen fra at være formidling af faglig viden til at være et mere subjektivt udtryk for karakterens psykiske tilstand. Efterhånden som forestillingen skrider frem, svækkes EMIL Cs interesse i kæresten, i serveringen og i madens kvalitet.

Skærminfo: Opsamling af de informationer, der dukker op i podcasts.

Søvnløs: Scenografi: En seng beklædt med piller, et natbord med en lampe, en spand, mannequin-agtig kæreste-dukke. Sengen kan flyttes rundt og rejses på højkant.

Grundhandling: EMIL A udfører aftenritual og går i seng. Han er meget pertentlig og sørger for, at alt er på rette plads, inden han går i seng. Ryster dynen, banker puden, børster lagnet og folder sit tøj sammen. Det sidste han gør er at tjekke sin telefon. Efterhånden som forestillingen skrider frem, bliver aftenritualet mere og mere halvhjertet og han begynder at tage piller ud af sengen og spise disse for at kunne sove. **Skærminfo:** Generel opsummering af hans fysiske og samfundsmæssige tilstand. Hvordan dagens handlinger har påvirket den samlede samfundsscore (Hvordan ser karrierealder, kropsalder etc. ud efter dagens begivenheder). Data fra sundhedsmonitoreringsapps og SoMe-profiler. Hvor stort er det nuværende søvnunderskud, og hvor meget søvn har han brug for (som selvfølgelig ikke kan opnås). Samfundsscoren falder hele vejen gennem forestillingen.

Reallydcollage til de enkelte scener – Disse lyde fungerer i de fleste tilfælde som et parallelt narrativ med den egentlige sceniske performance, og derfor spiller performerne ikke på disse lyde, medmindre noget andet er beskrevet i selve manuskriptet:

Vækkeuret: Vækkeur, tandbørste, bruser, føntørrer

Løbebåndet: Åndedræt, Træningsmaskine / mekanisk-beat inspireret lyd

Morgenmad: Kogekedel, smaskelyde, service, cornflakes mod skål.

Arbejde: Tikkende ur, ringende telefon, printer, børslyde/fax, dial-up-modem

Aftensmad: Mikrobølgeovnsbip, smaskelyde, pose, blender, Podcast-Jingle

Søvnløs: Tandbørste, Sovende åndedræt

Forestilling starter

Intro

00:00 – 04:24

Musik: "I will Dance no More"

Musikken spilles live af komponist og sanger Emil Vodder. I løbet af nummeret tændes skærmene på forscenerne. Her vises Emil i en facebook-æstetik. Der står en masse informationer lig det man kan finde på facebook. Social status, højde, fødselsdag, uddannelse etc. Disse informationer forsvinder, da vækkeuret ringer og lyset tændes på EMIL A.

DAG 1

04:30 – 10:11

Vækkeuret

04:30 – 07:02

Vækkeuret ringer, EMIL A sætter sig op på sengen og kigger mod publikum, mens følgende reciteres

SPOKENWORDS

Lyset kommer ind gennem sprækkerne i mit ansigt
enkelte stråler brydes
men farverne forsvinder hurtigt

mit hylster er polstret med et nagende ubehag.

Løbebåndet

07:02 – 07:42

EMIL B løber på løbebåndet: perfekt udført. Han går af og hen til spejlet, ser på sig selv. Hans sundhedsdata vises på en skærm, så publikum også kan se det. Han tager et Instagrambillede via spejlet – dette vises også på skærmen.

Morgenmad

07:42 – 08:00

EMIL C serverer morgenmad for sig selv og Dukkekæresten, der allerede sidder ved bordet. Mens han spiser, tjekker han likes og kommenterer sit instagram-billede. Han svarer selv på sine egne kommentarer.

Hans mad måles og vejes når han sætter det på bordet, disse tal vises på en skærm.

Arbejde

08:00 – 08:46

EMIL D sidder ved et elevationsbord og arbejder ved en computer, skærmen på skrivebordet viser uforståelige tal og grafer, men han har styr på det. Mobilten ringer af 2 omgange – han tager den og har en kort lydløs samtale.

Han kigger på uret ved scenens begyndelse. Det får uret til at gå (tikke), og det fortsætter, selv når han kigger væk fra uret. Uret stopper, når telefonen ringer. Han opdager, at tiden

er standset efter telefonopkaldene og mærker en smule stress derved – han får sat uret i gang igen ved at kigge på det og kan derefter arbejde videre.

Skærmen på forscenen viser effektiviseringsinformationer: Karrierealder, Rescuetime og Linked In grafer, tal etc.

Aftensmad

08:46 – 09:34

EMIL C tager sin mobil frem ved bordet og afspiller et lydclip, som giver en lille info om depression:

Podcast: Jingle + Psykologiprofessor Svend Brinkman præsenteres med sin nye bog "Ståsteder"

Søvnløs

09:34 – 10:11

Emil A udfører aftenritual og går i seng. Han involverer dukkekæresten i dette. Emil A er meget pertentlig og sørger for, at alt er på rette plads, inden han går i seng. Ryster dynen, banker puden, børster lagnet og folder sit tøj sammen. Det sidste han gør er at tjekke sin telefon.

DAG 2

10:11 – 13:44

Scenerne spiller samtidig og hver scene loopes gennem hele dagen. Fokus flyttes fra den ene til den anden gennem skift i lys og lyd. Stadig med kronologisk progression. Scenerne udføres stort set som på DAG 1, men med små forskydninger. I Søvnløs kan han ikke finde sin telefon, stresser en smule over det og leder efter den blandt dyner og lagner, som han netop har ordnet.

Spoken Word-stykkerne går på tværs af scenerne.

SPOKENWORDS

“Et hvidt uskyldigt stoffnug føres diskret af vinden over det hvide spisebord, kun afsløret af sin skygge, da solen projekteres ind ad endevæggens vinduesparti. Fnugget har kastet sig ud fra bordkanten og svæver nu rundt med en lethed, de fleste mennesker søger men aldrig finder. Mennesket har en anden tyngde. Det er underlagt nogle andre love fra naturens side. Det kommer forbi min næse hvor en udånding får det til at accelerere og svæve endnu højere op for derefter at forsvinde ud af mit synsfelt. Jeg leder, men det er væk.”

SPOKENWORDS

som barn skrev jeg et brev til min farfar
en mand jeg aldrig har mødt
andet end i beretningerne om ham og hans tragedie
med tabet af to kvinder som døde fra ham, først min farmor og dernæst hans nye kæreste

de blev skåret ud af hans historie
så det forekom hullet som et gækkebrev
deres oprindelige identitet gik tabt
kun minder efterladt
et billede, hvor min farmor smilte, på hans natbord
det fysiske nærvær var for længst forsvundet
men øjeblikket var der stadig
de for længst afviklede kys hang i luften

og gjorde ham syg af afsavn
deres omfavnelser mærkede han stadig på sin krop
som et seletøj af fantomsmerter, der holdt ham fastspændt til sofaen
med udslukt hjerne
og overrevne nervebaner

til sidst døde han selv
54 år gammel
ført ud på en sidste rejse
men forrådnelsen var allerede indtruffet
med indlæggelser, medicin og elektrochok

DAG 3

13:44 – 17:18

Vækkeuret

13:44 – 14:20

EMIL A sætter sig op under det reciterede. Han begynder sit morgenritual og sidder på kanten af sengen, da teksten slutter. Han er lige ved at rejse sig, da vækkeuret ringer. Det får ham til at sætte sig igen. Han falder kort hen på sengekanten.

SPOKENWORDS

Jeg er vågnet inden vækkeurets gal
før de gentagne suk

det er grynet ude i horisonten
hvor vi flakker
i flok
morgengry er det største trækplaster
her kan vi ånde
inden vi skal være noget
eller nogen

Vækkeuret ringer. EMIL A sætter sig. Pludselig ramt af træthed småsover han siddende på sengekanten.

Løbebåndet

14:20 – 14:56

*EMIL B Løber på løbebåndet: perfekt udført.
Han går af og hen til spejlet, ser kritisk på sig selv, retter på hår, suger maven ind, forsøger at finde den perfekte vinkel i spejlet. Skærmen udregner hans Bodyage og viser sundhedsinformationer. Den er knap så god som tidligere.*

Han tager et Instagrambillede via spejlet. Instagramfiltrene retter de ting, han ellers var utilfreds med.

SPOKENWORDS

I opvasken ligger hele mit humør
Hvis den er taget, så er det godt

men det er den sjældent

Æblecidereddiken drunkner bananfluerne
De forbistrende små væsener

hvilken rolig gravplads

Morgenmad

14:56 – 15:16

*Dukke-kæreste sidder ved bordet.
Han serverer morgenmad for dem begge. Skyr, frugt og grønt*

EMIL C tjekker likes og svar på hans instagram billede og svarer selv tilbage. Det er tydeligere, at han kommenterer billedet i et forsøg på at skabe hype.

SPOKENWORDS

Koppen står ved vasken stadig fyldt med den maling
som jeg prøvede at ændre min historie med i går

spejlet er fyldt med kalkpletter
og saltflager har sat sig fast i mit hår
efter en tur i havet

mine øjenbryn er så lyse at de næsten ikke kan ses

Arbejde

15:16 – 16:01

EMIL D sidder ved et elevationsbord og arbejder ved en computer, skærmen viser uforståelige tal og grafer, men han har styr på det. Mobilen ringer af 2 omgange – han tager den og har en kort lydløs samtale.

Skærmen viser effektiviseringsinformationer

Han kigger på uret ved scenens begyndelse. Det får uret til at gå (tikke), og det fortsætter, selv når han kigger væk fra uret. Det stopper, når telefonen ringer. Han opdager, at tiden er standset efter telefonopkaldene og mærker en smule stress derved – han får sat uret i gang igen ved at kigge på det og kan derefter arbejde videre.

SPOKENWORDS

Mit nu er kul, men gårsdagen var malet i akvarel.
I selskab med gode venner. udstenet og behagelig.
i dag er jeg stenet og træt
Jeg ville ønske at jeg kunne tage med Jakob Ejersbo i eksil,
men jeg har ikke tid.

en fatal falafel er kommet galt i halsen. Jeg hoster kikærter og slim op. Men der er noget andet som sidder fast dernede. jeg fisker en samtale op fra dybet

en grødet smerte udstopper mig
i en evig centrifugering fra dyb sorg til ekstatiske glæde
jeg er fanget i min salatslynge

men i en vis grad er mit gemyt, det væsen som bebor mig, draget af det

Aftensmad

16:01 – 16:41

Alt stilles perfekt, nærmest Med målebånd og vatterpas. Dukke-kæreste sidder ved bordet. Emil C serverer og de spiser.

Podcast: Jingle + interview med sociolog Anders Petersen

Søvnløs

16:41 – 17:18

EMIL A går i seng efter det pertentlige aftenritual. Dukkekæreste ligger der også. Scenelyset slukkes og tændes 3 gange. Hver gang sidder eller ligger han i en ny position med stigende irritation over søvnløsheden.

SPOKENWORDS

horisonten vrider sig i faldskærmslinen
da jeg daler herved
med tyve tons mørke bundet om min fod

jeg kigger op mod bjerget, skåret ud af himlen
så kun dets omrids står tilbage på et stykke sort papir
mellem kinden og kloden
er der kun et par millimeter
da jeg forgæves prøver at rejse mig
men udløsermekanismen fungerer ikke længere

DAG 4

17:18 – 20:42

Vækkeuret

17:18 – 17:54

Vækkeuret ringer ikke – EMIL A vågner udhvilet og med overskud. Opdager, at uret ikke har ringet og går i let panik. Han stresser for at nå igennem sit morgenritual og forsøger at udføre flere handlinger samtidig.

SPOKENWORDS

Jeg vågner med klumper af søvn i mit øje
som tilføjer ekstra vægt til mit i forvejen 10 kg tunge hovede
Det kæntrer
hænger løst forover
som et smykke skåret ud af min menneskelighed
fra min spændte nakke

Løbebåndet

17:54 – 18:26

Løber på løbebåndet – Der opstår en kamp med løbebåndet. Han kan ikke holde farten. Han går af og hen til spejlet, ser kritisk på sig selv. Han svinger spejlet omkring, så vi ser det forvrængede billede på den anden side. Han beslutter sig dog for ikke at bruge denne side af spejlet endnu. Skærmen tager hans Bodyage. Han tager et Instagrambillede via spejlet. Der anvendes flere filtre denne gang og billedet begynder at antage karakter af plastik.

SPOKENWORDS

Jeg er gået ind i glyptoteket

Pygmalion er fulgt efter
jeg udhugger det som skal udhugges
som det skal være
som det er printet ind i min hukommelse
marmoreret.

Jeg står i bronze med grønne plamager
Et stort lændesvaj og fremskudt bryst

Jeg efteraber din gestik, dit hår, dit bryn, dit træk, dine mundviges form

Morgenmad

18:26 – 18:50

Dukke-kæreste sidder ved bordet.

Han serverer morgenmad for dem begge. Skyr, frugt og grønt. Denne gang er det ikke udskåret, og han spiser direkte fra Skyrbægeret og gnaver af en agurk, samtidig med han forsøger at blive klar. Det hele foregår med telefonen i hånden. Han spilder skyr på gulvet, mens han tjekker Likes på instagram. Han får ikke tørret op men efterlader en klud og det tabte skyrbæger på gulvet.

SPOKEN WORDS

jeg leder efter evig ungdom, men finder kun en skaldet isse
jeg leder efter gammel visdom, men finder kun et ungt uvidende sind

Jeg ville ønske at mit liv var en designklassiker

Arbejde

18:50 – 19:22

EMIL D sidder ved et elevationsbord og arbejder.

Mobilen ringer af 2 omgange i løbet af scenen. Han når ikke at tage den første gang. Anden gang tager han den. Efter denne samtale får han ikke kigget på sit ur, så tiden begynder ikke at gå igen.

Aftensmad

19:22 – 20:00

EMIL D er tydeligt træt og irritabel. Han fjerner Dukke-kærestens IPAD. Han sætter demonstrativt mad foran hende. Men han ender dog selv med at være asocial og begraver sig i sin egen telefon, hvor han surfer sociale medier.

Podcast: Jingle + Kort klip med Emil Vodder ang. forestillingen "Kunstig eksistens".

Søvnløs

20:00 – 20:42

Emil udfører sit pertentlige aftenritual. Da han er færdig med det og lægger sig i sengen, begynder uret igen at gå. Samtidig sniger der sig andre lyde fra arbejdsscenen ind i lydbilledet og begynder at overdøve de sædvanlige aftenlyde. Han bliver derfor nødt til at opgive at gå i seng og sætter sig i stedet til at arbejde på sengekanten.

SPOKEN WORDS

det er nat
jeg burde være gået i seng

men jeg arbejder bedst på dette tidspunkt af døgnet
her er så stille
udenfor
indeni
kun med en hvæsende kaffekande i baggrunden

men den gør mig heldigvis ikke noget

DAG 5

20:42 – 26:02

Vækkeuret

20:42 – 21:26

EMIL A slår ud efter vækkeuret som om det var en flue. Han kan ikke nå den og vælter ud af sengen. Han får fat i telefonen, slår uret fra og begynder sit morgenritual fra gulvet. Lettere omtumlet.

SPOKENWORDS

det står ud med vand fra det utætte hvide brusehoved
det strinter ud i ujævne stråler i varierende tykkelse
Jeg graver noget ud fra fugerne i panden
bag det flossede bruseforhæng

alt er uredigeret som nattens drømme
men for et øjeblik er der ikke behov for fejlfinding

Løbebåndet

21:26 – 21:50

Løber på løbebåndet – knap så godt udført – han mister fart en gang. Han går hen til spejlet, ser kritisk på sig selv. Skærmen tager hans Bodyage. Han tager et Instagrambillede via spejlet. Han er ikke tilfreds med det han ser, tager proteinpulver og prøver igen.

SPOKENWORDS

den uro de andre bærer
bliver også min glans
den sidder fast i min emalje
som ridser i glasuren

Jeg har en pik som en græsk statue

jeg har en klassisk krop
jeg har en pik som en græsk statue
men det er nok meget menneskeligt

Morgenmad

21:50 – 22:23

Spilles køligt med høflig distance. Gårsdagens antydning af konflikt sidder stadig i EMIL C, men kommer ikke til udtryk.

SPOKENWORDS

der er rusket liv I minderne
fra hvem ved hvornår
det må være valmuernes duft

drømme fylder mit hovede
forkælet som jeg sidder her blandt andre forkælede
og stadigvæk er jeg handlingslammet

Arbejde

22:23 – 23:10

EMIL D sidder ved et elevationsbord og arbejder. Bordet styrer sig selv og EMIL D forsøger at følge med. Dette skaber en fysisk forvrængning i ham, der forstærkes, da mobilen ringer. Den ringer 2 gange i løbet af scenen, og han tager den begge gange for at snakke kort og forsøger at fortsætte med at arbejde imens.

Skærmen viser hans Karrierealder, Rescuetime og Linked In, men hans forvrængede krop smitter af på resultaterne.

På Restaurant

23:10 – 24:08

På restaurant med dukkekæresten. Scenens fokus er at få restaurantsbesøget til at se vildt fantastisk ud på et instagram billede. I praksis spilles scenen ved spisebordet men med en rød/hvid ternet dug tilføjet og to stearinlys. På billederne fra restaurantbesøget ses en klassisk hyggelig fransk bistro. På scenen interagerer EMIL C i høj grad med dukkekæresten hen over bordet.

Under restaurantbesøget er der blid baggrundsstøj.

SPOKENWORDS

du er blevet en rekvisit I mit liv

når jeg ser på andre mennesker ser jeg ofte
at et kompliment er blevet til et baghold
et kærtegn til kneb
et kys til et forhør
jeg er angst for at vi har gennemgået samme forvandling
med tillidssvigt og tortur
jeg er angst for reproduktionen
jeg er angst for at være en dårlig far for mine digte

Min ide om lykke kommer udefra
det er langsomt begyndt at fordærve vores forhold
hvilken nu mere ligner et forbehold:
et ønske om at noget skal være opfyldt
før noget andet kan ske

som du sidder der er du blot en rekvisit i mit liv

Live Koncert

24:08 – 25:30

Klip fra en koncert Livestreames via facebook. Kæresten er med og de har det tilsyneladende rigtig godt. Under dette sidder EMIL C og kæresten ved bordet med armene om hinanden.

Musikken spilles live af Emil Vodder sideløbende med klippene fra koncerten vises på skærmene.

Søvnløs

25:30 – 26:02

Denne scene bæres af det følgende digt, som trænger musikken fra koncerten i baggrunden. Udførelsen af aftenritualet er stiliseret i enkelte minimale handlinger.

SPOKENWORDS

Vi har lært at behovsudsætte siden barndommen
i dette øjeblik er det gavnligt da sulten trænger sig på
men vi bliver liggende
nu hvor døren står på klem til hinandens indre

kærligheden presses ud af tuben
og smøres på den nøgne hud
lampen blinker 3 gange
og ønsker os held og lykke
med en varsling om strømsvigt
og så bliver der mørkt

vi sover
ind
I uvished
om vi kommer til at opleve genopstandelsen
der er altid sprækker af ulykke i glæden

DAG 6

26:02 – 30:27

Vækkeuret

26:02 – 26:42

Lang snooze-seance. EMIL A forsøger at tage sig sammen til at stå op, men det lykkes dårligt. Vækkeurets tempo stiger for hver gang han snoozer, indtil det næsten flat-liner. På dette tidspunkt er han nødt til at stå op, men er tidsmæssigt presset til at droppe en stor del af sit morgenritual.

SPOKENWORD

Det fysiske er i orden. fysikken er i orden, men mit udseende er ikke altid i orden, i hvert fald ikke når jeg kigger mig selv i spejlet.

Løbebåndet

26:42 – 27:14

Løber på løbebåndet – knap så godt udført. Han går hen til spejlet, ser kritisk på sig selv. Skærmen tager hans Bodyage. Han tager et Instagrambillede via Spejlet. Han er ikke tilfreds med det han ser, han drikker proteinshake og prøver igen. Spejlet bliver en fjende, der viser ham alt det, han ikke har lyst til at se.

SPOKENWORDS

Hårgrænsen generer mig, kropsformen generer mig, hårene i næsen generer mig - endda så meget at jeg næsten glatbarberede næseborene i går aftes. I dag er der betændelse i dem. Der er måske en grund til at de er der? De må også gerne være der. de må bare ikke være synlige. sådan er der så meget der gerne må være der, men det må bare ikke være

synligt.

til gengæld ville jeg ønske at min skægvækst var synlig, men den er der ikke. Eller rettere den er der i hvert fald kun svagt og ujævnt. Det påstår jeg i hvert fald, men hvis du nu tager et kig på mig så tror jeg også at du vil se det samme eller rettere du ville måske skulle lede længe efter at se noget som helst.

Morgenmad

27:14 – 27:52

EMIL C er i en diskussion med Dukkekæreste ved bordet. Han står op og går rundt om hende, imens han skælder ud, men han får selvfølgelig ingen respons. De spiser ikke. Nedenstående digt fungerer som underlægning for EMIL Cs diskussion med kæresten.

SPOKEN WORDS

Ovre i hjørnet er der en grøn termoboks, som Jeg fik med hjem fyldt med mad efter en vens bryllup i forrige weekend. På siden står der et stort slogan: "der er plads til alt... også til det der fylder".

Jeg synes ikke at det samme gælder for mig selv.

Arbejde

27:52 – 29:25

3 Black-outs (strømsvigt) under denne scene. Hver gang strømmen kommer tilbage bevæger bordet sig af sig selv højere og højere op og uret tikker højere og mere intenst. Efter første og andet strømsvigt forsøger EMIL C at arbejde fra gulvet, men efter tredje strømsvigt erkender han, at han er nødt til at kravle op på bordet, hvis han vil nå. Scenen bæres i høj grad af frygten for at falde ned og kampen for at holde sig oppe. I strømsvigtene høres følgende – et digt per strømsvigt, der tales, når scenelyset er slukket

SPOKEN WORDS

Jeg sidder i venteværelsets pastelfarvede univers

jeg er malet ud i Grålige nuancer
med et kors om halsen og en pincet i baglommen

Drømme fylder mit hoved. forkælet som jeg sidder her blandt andre forkælede
med alverdens muligheder foran mig
og stadigvæk er jeg handlingslammet

SPOKEN WORDS

jeg er som et isbjerg som sidder fast i fortorvet
folk ser kun 10 % af mig
resten er gemt væk
de fleste ved ikke hvem jeg er
hvordan jeg er
hvorfor jeg er
eller hvad jeg er

SPOKEN WORDS

bøgerne står i dynger imens jeg manisk prøver at læse mig igennem dem.
Jeg leder efter facit.

Jeg prøver at studerer mig til det gode liv til lykken.
28 år, færdiguddannet og udbændt med flere psykiske nedture på mit CV

Aftensmad

29:25 – 30:05

Overskudet til at stille servicen symmetrisk og perfekt er forsvundet. Dukkekæreste sidder ved bordet. Emil C serverer og de spiser.

Podcast: Jingle + klip fra DR programmet "TVÆRS"

SPOKEN WORDS

Ledninger til alverdens elektriske apparater, anskaffet i forsøg på at få vores hverdag til at hænge sammen, som snubletråde på gulvet. Ambitionerne står stablet i flyttekasser. På vej til en ny destination men forlader aldrig lejligheden

Søvnløs

30:05 – 30:27

Han går i seng. Dukkekæreste ligger der også. Deres forhold er kølnet meget. Scenelyset slukkes og tændes 3 gange, hver gang sidder eller ligger han i en ny position og er tydeligvis irriteret på kæresten, som på en måde får skylden for, at han ikke sover.

SPOKEN WORDS

28 år
færdig uddannet og udbændt med flere psykiske nedture på mit CV
blot fra sengen og ind i stuen
var der tre

DAG 7

30:27 – 34:17

Vækkeuret

30:32 – 30:55

Vækkeuret kan ikke slukkes. EMIL A forsøger først at kvæle vækkeuret under puden. Da dette ikke har nogen effekt, gemmer han sig selv under puden og forsøger at lukke vækkeuret ude. Han indser, at han bliver nødt til at stå op og fortsætte til næste scene, hvis han skal have fred fra vækkeuret.

Løbebåndet

30:55 – 31:23

Han bruger spejlet som bord til at blande sit proteinpulver på – Han ligner Tony Montana fra Scarface som han står med et spejl fuld af hvidt pulver. Spejlet er på samme tid modstand og støtte for ham. Han forsøger at gøre spejlbilledet mere tilfredsstillende ved at vippe spejlet op og ned, men det er nu dækket af et tyndt lag støv, der bare gør billedet mere utydeligt. Han prøver at pudse sig ind til et billede, han kan være tilfeds med, men bliver det aldrig.

Morgenmad

31:23 – 31:57

EMIL C sidder ved bordet med en balje vand foran sig. Det samme er tilfældet i aftensmadsscenen.

SPOKEN WORDS

jeg stiller mig endnu engang ind i køen ved bageren
smiler endnu engang
beder om at få en smurt rundstykke med ost samt en spandauer og en kop maskinkaffe
Jeg finder pungen frem, betaler
med dankort
Jeg har næsten aldrig kontanter på mig
det hele udspiller sig imens der er en helt anden virkelighed inde bag mine blanke øjne
men læberne smiler stadig
strammet ud mellem ørerne

min behagesyge hængekøje
som jeg bringer med rundt om dagen

Her lægger han ansigtet i vandbad og holder hovedet under vandet under det følgende.

Arbejde

31:57 – 32:29

Scenen spilles som på DAG 5 men med en distance. Som hvis man havde hovedet under vand. Bevægelserne og reaktionerne forsinkes og forstørres. Bevægelsernes præcision er røget, så EMIL D kommer til at væltet de ting, han forsøger at interagere med.

Aftensmad

32:29 – 33:05

EMIL C sidder stadig med hovedet i et vandbad. Måske vasker han ansigt eller måske er han ved at drukne sig selv.

SPOKEN WORDS

da jeg kommer hjem i lejligheden knækker den
jeg smører Voltaren om munden

jeg lægger mit hoved i et vandbad
en kontrolleret strøm af luftbobler kommer til overfladen
jeg tørrer ansigtet over med en vatrondel
frk. flid har ikke været forbi i flere uger
og nu skal der skrappere midler i brug

ethanol
jeg renser ud i luftvejene
tager dykkerbrillerne på og tager endnu et dyk

for mit indre
et stil-leben
en opsætning af alle de livløse genstande som udfylder mit liv

Søvnløs

33:04 – 34:17

Den fysiske handling er minimal. Små impulser fra teksten forplanter sig i skuespilleren uden det bliver 1:1 – På lydsiden understøttes digtet af lyde fra arbejdsscenen.

SPOKENWORDS

jeg vågner om natten og tænder min sparepære
en kunstig solopgang begynder

på hylden er der et trofæ skåret ud af karakterskalaen
et danefæ
En støjende samfundsgenerator
med konformitet som formål

succes kan kun defineres i forskellige afskygninger af fremtid
vores allesammens fællesnævner

skrækslagne testrytter
sluk samfundsrespiratoren og begynd en ny epoke

jeg er modsat du født et årti eller to tidligere,
men denne terpesyge gemmer sig ligeledes i mig,
hvor klipsen kun kan have en funktion

jeg sætter kurs mod dadlerne
klare kyster afleder stikdåsen og dens strømninger
det prikker elektrisk i livet
fryns
og goder
ligger i hobetal i det drivhus jeg er dyrket i
men der må være andre måder at leve på

tragediens målebånd vikles ud om natten
hvor den indlemmes i mine tanker og ideer

det vokser fra neglerødderne
og det har vokset sig for stort til at blive ignoreret!

DAG 8

34:17 – 38:18

Vækkeuret/Morgenmad

34:17 – 34:51

Spilles samtidig. Både vækkeuret og morgenmaden går galt for EMIL, der kommer til at skille sin kæreste ad. Det sker på samme måde og på samme tidspunkt i begge scener. Lydsiden til begge scener blandes og flyder over i hinanden, så spillet farves af det. Karaktererne kommer til at udføre handlinger, der passer ind i den andens scene, fordi de lader sig føre af lydbilledet.

Løbebåndet

34:51 – 35:10

Forsøget på at træne går alvorligt galt. Han smadrer spejlet i et hysterisk forsøg på at

bryde dets tyranni og tager sin morgen-selfie, hvor han bruger det knuste spejl. Billedet bliver krakeleret.

SPOKENWORDS

øremærket, prisgivet
med stikkende smerter i muskler og led
som et stykke dansk bacon
løber jeg endnu en dag på transportbåndet

Jeg prøver at vriste mig fri
men må bruge uforudset mange kræfter
mellem vrist og ryk

Arbejde

35:10 – 35:44

Stigende stress på skrivebordsskærmene. Han må arbejde hurtigere for at følge med. Den fysiske modstand øges samtidig. Bordet kører op og ned i uforudsigelige mønstre, og EMIL D kan ikke følge med. I hans forsøg på at gøre sit arbejde, er han ved at vælte skærmene ned fra bordet, hvilket øger hans stress.

SPOKENWORDS

Mekanisk tomgang
jeg fører termokoppen op til læberne
hælder den lunkne væske ned i i spiserøret
40 procent af de ting jeg udfører i løbet af en dag er automatiserede vaner
søvndyssende mekanisk tomgang

Aftensmad

35:44 – 35:52

EMIL C kommer hjem med en flaske vodka, sætter sig ved bordet og drikker alene. Kæresten ligger skilt ad på gulvet. Han bevæger sig minimalt men gør enkelte udfald mod kæresten i pauserne mellem vodkaen. Denne scene kører simultant med livestream fra drukturen.

SPOKENWORDS

Jeg beder en bøn selvom jeg altid siger at jeg ikke tror på noget

et daggammelt kys hænger i luften
mens jeg kunstgøder mit liv med venners likes
alt andet er sat i parentes.

Druktur/Livestream

35:52 – 37:18

Vi ser en livestream fra en druktur. På samme tid sidder EMIL C og drikker alene ved bordet ved siden af sin ødelagte kæreste. Livestreamen er festlig; masser af venner, masser af sprut; masser af dans.

SPOKENWORD

Jeg finder min insektgift frem
og oversvømmer fortorvet

på et tidspunkt skal jeg nok få ram på det

SPOKENWORD

udslukte
er vi derude

som tjenere af natten
med et silkebånd af tårer om halsen

mens vi drikker os mod til at leve
spændes elastikken ud og rettes
med små klumper af ler og papir
mod de ukendtes grav

den springes

huden under øjnene er draperet
møntens bagside er også min
og efterårets plask
giver genklang i min sjæl

Søvnløs

37:18 – 38:18

Han vælter fuld rundt og falder i søvn med en spand på gulvet.

SPOKENWORDS

huden under øjnene er draperet

Toilettet er min skærsild
og min ringmuskel bærer tornekrone
efter nattens nadver

I humørets kalkstenshule
på toiletpapirets skrænt
med en note af sommeren
skrevet ind i lydturen som et vægmaleri
jeg briefer dig kort om konsekvenserne
men du ignorere det
metallisk grøn udsmykker din ryg
bag de gennemsigtige vinger
du tager din flugt
og selvom jeg gerne ville,
kan jeg ikke flygte med

Min ringmuskel bærer tornekrone
efter nattens nadver
Toilettet er min skærsild

jeg brækker mig
besudler min egen via dolorosa
kværnede rester af næringsløs fastfood
presses ud af min krop

jeg falder i søvn på gulvet i en stank af eddike

sikke en udmattelse
i sædvanens iglo

hvor det drypper
fra kar

DAG 9

38:18 – 41:53

Vækkeuret

38:18 – 38:58

Uret ringer og vækker EMIL A. Han smider telefonen ned i brækspanen. Først glædes han over, at den endelig er stille. Så opdager han forsinket, hvad han har gjort, fisker den panisk op og tørrer den af. Den virker stadig, og hans glæde ved at opdage det bliver en spejling af glæden, da den endelig var stille.

Løbebåndet

38:58 – 39:23

Spejlet er splittet ad. Løbeturen er slingrende, uengageret og bagstiv. Han tager en selfie ved at dække sig selv med stykker af spejlet og tage billedet af sig selv og de refleksioner, spejlet laver. Refleksionerne i spejlstykkerne er udvalgte billeder, der viser små stykker af det samfund, der er med til at forårsage EMILs stress og depression.

Morgenmad (kører simultant med et flashback til vækkeuret)

39:23 – 40:11

EMIL A og EMIL C forsøger at samle kæresten igen. Det foregår simultant, men hun bliver ikke sat helt korrekt sammen.

SPOKENWORDS

Jeg sad som barn med en lap papir foran mig
og alverdens muligheder for dets udviklingpotentiale
men jeg var helt handlingslammet
for hvad skulle jeg vælge
skulle det være en kærlighedsnote
En indkøbsliste
et brev til en glemt ven
en papirflyver

jeg satte blyanten mod papiret og tegnede den første streg
fortrød og prøvede at viske det ud
men man kunne stadig se de grå nuancer
som en skygge der havde lagt sig

den samme skygge hænger over mig nu

SPOKENWORDS

et tankestrejf
forbandet
fortabt

papiret krølles sammen knitrende

Arbejde/Aftensmad

40:11 – 41:11

EMIL D ringer til kæresten for at sige, at han ikke kommer hjem. Han tager sin telefon op, lyset dæmpes lidt på hans scene samtidig med, at kærestens telefon ringer og lyset skrues op på aftensmadsscenen, hvor hun sidder ved bordet. EMIL C er forsvundet fra spisescenen.

SPOKENWORDS

jeg siger at jeg bliver nødt til at fokusere mere på arbejdet
der bliver stilhed imellem os
du siger ikke noget
virker fornærmet
jeg ved ikke hvad jeg skal sige

Jeg havde svært ved at lære at tale som lille
Jeg kunne ikke udtale den første konsonant i hvert ord
og blev drillet med det i børnehaven
Jeg gik til talepædagog
sidenhen er det gået meget godt
men lige nu kan jeg ikke få nogle ord over mine læber

jeg morser krukken til dig
som i prikker og streger forbliver en abstraktion
et uforståeligt vakuum

af afstumpede, hakkende lyde

Søvnløs

41:11 – 41:53

Han kommer hjem og er enormt kærlig. Forsøger at få forholdet tilbage på sporet. Dette foregår, mens følgende reciteres. Når digtet slutter, indser han, at der ikke er kontakt til kæresten, hvorfor han prikker sovepiller ud af sengen og falder om, halvt påklædt.

SPOKENWORDS

vi holder om hinanden
holder af hinanden
for nu og for en stund
men alt ser anderledes ud i morgendagens lys

men lige nu er vores kroppe helt tætte
i nøgen omfavelse
i umiddelbar hengivelse
og især de levende må ikke gå glip af dette

næste morgen er det blot et minde
et vagt aftryk af fortiden
der står tilbage
forherliget
og
forstenet
som en antik statue

forenet
og

foreviget
af fantasi og virkelighed

DAG 10

41:53 – 46:06

Vækkeuret

41:53 – 42:32

Angstanfald. EMIL A vælter sin seng og sin kæreste. Han rejser sengen som en mur og gemmer sig bag den. Telefonen ligger på den anden side af muren og ringer insisterende. Han kigger forskræmt frem mod den og overvejer en angrebsstrategi. Han er dog for angst til at gøre reelle udfald og bliver bag sengen.

Lydcollager: kun vækkeuret høres i lydcollagen

Løbebåndet

42:32 – 42:58

Han går direkte forbi løbebåndet og forsøger at samle spejlet igen. Det lykkes ikke. I frustration kaster han med plastikflasker og proteinpulver, så der sprøjter vand ud over ham. Scenen og han selv dækkes af hvidt pulver.

SPOKENWORDS

70 % af jorden er dækket af salte dråber
og halvdelen af min krop blævrer ligeledes i vand
men når det hele tiden tappes fra mit øje
så skal der en del til for at holde væskebalancen ved lige

Jeg har udstationeret vandflasker
i et utal af udgaver
på forskellige poster
I lejligheden
for at dække det mest basale behov for overlevelse

Morgenmad

42:58 – 43:30

Han forsøger at spise. Det bliver ikke til meget andet end et par skefulde instant coffee direkte fra glasset, der står ved siden af den halvtomme vodkaflaske. Dele af hans krop nægter at lystre. Det er en kæmpe overvindelse for ham at løfte skeen op til munden, men det lykkes stadig på dette tidspunkt. Han er dog tydeligt udmattet.

Arbejde

43:30 – 44:27

Han kan ikke følge med. Telefonen ringer flere gange, og han er åbenlyst bange for at tage den. For hver gang han ikke tager telefonen forværres hans karrierealder, hvilket også skræmmer ham. Han ender under bordet, hvor han gemmer sig. Hans arbejdsskærme vender i alle mulige retninger – også ud mod publikum – selvom han forsøger at arbejde med dem.

Aftensmad

44:27 – 45:27

Han kommer hjem med en pose slatten MacDonalds til sig selv. Maden står på bordet; han bevæger sig omkring i lokalet og spiser med væmmelse. Som om han angriber

maden. Kæresten sidder stadig ved bordet, men han forholder sig overhovedet ikke til hende.

SPOKENWORDS

x-boxen og Y-stolen står i hver deres ende af lokalet
adskilt med 7 meters afstand
fra spisebordets akse

Jeg lever som en fange i et smykkeskrin
som en lille balletdanser der kun kan snurre rundt til en melodi
den skal trækkes op
for at kunne folde sig ud

Søvnløs

45:27 – 46:06

Han forsøger at rydde op efter morgenens angstanfald. Flytter rundt på sengen og kæresten og spiser piller. Han "lægger" sig til at sove (i praksis står han op ad sengen og filmes forfra af et kamera, der sender direkte til skærmen på forscenen, så han for publikum fremstår liggende.)

SPOKENWORDS

Mit højre ben sover
men ikke resten af kroppen
kun højre ben
mine tanker spankulerer rundt
om den rindende cisterne
hvis rislen kommer fra badeværelset.

Jeg har gemt kroppen væk under flere lag af stof og fjer
så kun hovedet stikker ud af dragten
men til trods for forvandlingen
så er jeg ikke i stand til at flyve væk til varmere himmelstrøg
i mit drømmeland
blæren er fyldt op til randen
på vej til at rinde over
men jeg kan ikke rejse mig længere

DAG 11

46:06 – 50:12

Vækkeuret

46:06 – 46:41

Vækkeuret ringer. EMIL A er ude af stand til at bevæge sig. De andre EMIL'er står med en forventning om, at han står op og begynder sin dag.

SPOKENWORDS

Ethvert helvede starter med en tanke
i dag er en af disse dage

Vækkeuret intensiveres og tempoet skrues op

jeg er ude af sync med tiden
jeg sidder fast i tapetet fra fremtidens synder
alt det som jeg aldrig vil nå

Lyden af vækkeuret intensiveres yderligere og nærmer sig en flatline

De andre EMIL'er indser, at EMIL A ikke er i stand til at stå op selv. De skifter nu karakterer fra at være EMIL til at repræsentere samfundet. De bryder ud af deres respektive rum og bevæger sig hen til EMIL A, får ham på benene og fører ham som en dukke gennem morgenritualet. De er tydeligt irriterede over at være nødt til at gøre en anden mands arbejde, men der er ikke noget at gøre ved det, så de udfører jobbet med professionel distance.

SPOKEN WORDS

En ubalance i krop og sind
en virus på balancenerven i øret
Ben og arme sparker omkring sig i en kraftanstrengelse for at komme frem

Løbebåndet

46:41 – 47:09

De andre EMIL'er hjælper EMIL A hen til spejlet. Drejer det og viser ham det forvrængede billede, som de bruger til en selfie. Billedet er stadig kønner end virkeligheden, men det er ikke meget.

SPOKENWORD

Jeg har et stort lændesvaj, et fremskudt bryst, en marmoreret pik. Jeg står med grønne plamager, Jeg kunstgøder hårgrænsen som generer mig. Den skal være der, den skal være i orden, men det må bare ikke være synlig. I mine venners likes er der betændelse som et aftryk af fortiden. Det er nok meget menneskeligt

Sveden fra min pande har kærtret ansigtet. Det brænder i min næse og jeg kan kun lade stå til. Forkælet som jeg sidder her blandt andre forkælede, som en forsøgsrotte, en lille laboratoriemus I endnu et Rosenhan-forsøg, imens Pygmalioneffekten hænger fast i mit flossede ydre.

Jeg må forlade blomsterbedet med flere indlæggelser, medicin og elektrochok
Det dikterer med små vibrationer, den elektriske tandbørste. Det ligger som snubletråde mellem benene Under den kunstige solopgang, som er afledt af stikdåsen og dens strømninger. Lampen blinker 3 gange i forsøg på at få min hverdag til at hænge sammen
Den ønsker mig held og lykke med en varsling om strømsvigt og så bliver der mørkt

Morgenmad

47:09 – 47:41

De andre EMIL'er forsøger at vække EMIL As interesse. De mader ham, men han spiser ikke.

SPOKEN WORDS

Jeg sidder i venteværelsets pastelfarvede univers
Men selv er jeg malet ud i grålige nuancer

Drømme fylder mit hoved. Forkælet som jeg sidder her blandt andre forkælede
med alverdens muligheder foran mig
og stadigvæk er jeg handlingslammet

Arbejde

47:41 – 48:27

De andre EMIL'er forsøger at få EMIL A til at udføre arbejdet. Tager telefonen for ham og

holder den op til hans hoved. Fører hans arme og hjælper ham med at følge bordets bevægelser. Der begynder at opstå en smule frustration over, at alting tager lidt længere tid.

SPOKEN WORDS

Fluepapiret kan anvendes i alle rum, hvor fluerne generer. Det kraftige klistre gør, at fluerne ikke kan undslippe. Undgå at hænge fluepapiret i direkte solskin og i træk. Fluepapiret skal hænges ude af rækkevidde for børn og husdyr. Det er ikke giftigt, men lugter ikke og indeholder ikke insektmidler

Fælderne tillokke fluerne med lokkeduften som er imprægneret i limen og med de rødlig-violette farver der er påtrykt fælderne.

Fældernes lokkeduft holder sig aktiv i op til 3 måneder. Dog kan man sige at fælden er aktiv så længe den kan klistre og man bør derfor skifte den efter behov.

Aftensmad

48:27 – 49:13

De andre EMIL'er forsøger at rekonstruere aftensmadsen fra den første dag. Da de tænder for nyhederne, reciteres følgende.

SPOKENWORDS

jeg forveksler løgne med sandheder
mine tanker er et patchwork af den farvede bekvemmelighed
i lilla, grøn, gul, blå, orange
det gi'r jo sig selv når man sidder her i blomsterbedet og observerer
men det er noget andet når man står midt i det.

SPOKENWORDS

For enden af bordet sidder der en kvinde
jeg kravler ind i mit lille pulterkammer
Jeg registrerer stilheden
som hurtigt overdøves af støj fra vejarbejde nede på gaden
Vi har rusket liv i minderne
fra igår
paneret i sod fra samvittigheden

Ethvert helvede starter med en tanke, som er et patchwork af den farvede metalliske bekvemmelighed. Grøn udsmykker din ryg bag de gennemsigtige vinger her i blomsterbedet observerer jeg, imens jeg finder min insektgift frem. Jeg oversvømmer dig med konsekvenserne, men du ignorerer det. Ethvert helvede starter med en tanke, og nu står jeg midt i det.

et vægmaleri i lydmuren i lilla, grøn, gul, blå, orange, skåret ud af himlen, der kommer ind gennem sprækkerne i mit ansigt, altid i bronze med grønne plamager på et stykke sort papir, so er bundet om min fod. Som kul, på gårsdagens pastelfarvede univers, malet som et slogan i akvarel ved det hvide spisebord, hvilket jeg prøvede at viske ud, da jeg sad ovre i hjørnet på en grøn termoboks,

Søvnløs

49:13 – 49:57

De andre EMIL'er giver EMIL A piller og lægger ham i seng. Når EMIL A er lagt i seng, reciteres følgende tekst. Under tekststykket er de omhyggelige og lægeagtige. De holder

øje med hans sociale profil(er) og fører journal.

SPOKENWORDS

Jeg vil skrive mig ud af historien
lydløst
med en Vatrondel og en Vatpind
som at slette mine spor fra barndomshjemmets Nisselandskab
i vindueskarmen
efter at have været på rov
efter adventsgaver

Et øjenlåg
omslutter min verden
i et blink

SPOKENWORDS

Jeg må selv skabe mening i dette kaos
men jeg sidder fast i mudderet

der lægges øjenlåg på dagen
herinde er der kun mørke

DAG 12

49:57 – 54:36

Lydcollage af brudstykker fra tidligere. En stemme fungerer som "meningsbærende", mens resten fungerer som rytmisk og harmonisk underlag.

Vækkeuret

49:57 – 50:17

Vækkeuret ringer. EMIL A reagerer ikke. Det følgende reciteres:

SPOKENWORDS

(Denne tekst står alene først. Når de øvrige tekster kommer på, kommer den til at fungere som det rytmiske og tonale grundlag/orgelpunkt; tænk Philip Glass – "Knee Play 1" – fjern ord fra den, så den eksempelvis siger "jeg ... ønske ... evig nat ... forblive ... skjul ..." - ELLER - "ville ... at det var ... lad ... i mit ..." LOOPES OVER HELE DAGEN)

jeg ville ønske at det var evig nat
lad mig forblive i mit skjul

De andre EMIL'er får stablet EMIL A på benene. Opgiver stort set at udføre et fornuftigt morgenritual. De indser hurtigt, at det vil være meget nemmere og hurtigere bare selv at udføre EMIL As opgaver.

Løbebåndet

50:17 – 50:52

De andre EMIL'er får EMIL A op på Løbebåndet. Han kollapser. De tager en selfie af et tomt spejl.

Morgenmad

50:52 – 51:41

De andre EMIL'er forsøger at fodre ham. Han slasker sammen med skyr i hele ansigtet. De spiser selv og kysser alle tre kæresten farvel, inden de bærer EMIL A videre til arbejdsscenen.

SPOKENWORDS

Den uro de andre bærer bliver også mig glans.
Den sidder fast i min emalje, som ridser i glasuren

Arbejde

51:41 – 52:36

De andre EMIL'er opgiver hurtigt at få EMIL A til at arbejde og lader ham ligge under bordet. De er hurtige til at udfylde hans plads og tage hans arbejde. De arbejder effektivt og får hurtigt styr på alt det, der tidligere var gået galt i arbejdsscenen; bord og skærme flyttes tilbage på deres oprindelige plads. De forholder sig ikke til EMIL A med mindre han ligger i vejen, og de bliver nødt til at flytte ham. De holder på dette tidspunkt også op med at føre ham som en dukke, men samler ham bare op og bærer ham og sætter ham som en sæk kartofler.

SPOKENWORDS

Ledninger til samfundsrespiratoren, som er anskaffet i et forsøg på konformitet, tænder en kunstig solopgang og begynd at få vores hverdag til at tænde min sparepære prikker elektrisk i livet og begynd en støjende stikdåse og begynd dens strømninger afleder alverdens elektriske apparater i et forsøg på at få vores forsøg på at hænge sammen til at forsøge på at begynde at hænge sammen.

globussen gløder
vi er i kredsløb om jorden

et hvidt uskyldigt stoffnug

det er i kredsløb om jorden

spyttet ud af den evige centrifugering i tumblers dyb

på hylden står der en note fra sommeren
et citat om en glødende globus
med depression som den mest udbredte folkesygdom

jeg må selv skabe mening i dette kaos

Aftensmad

52:36 – 53:17

De andre EMIL'er opgiver hurtigt at fodre EMIL A og Kæresten – De er begge "dukker", så ingen af dem kan spise. De gennemgår dog stadig rutinen, sætter maden på bordet, tænder for radioens podcast og rydder af bordet igen. EMIL A er passiv under hele seancen.

Søvnløs

53:17 – 54:36

De andre EMIL'er lægger EMIL A op i sengen. De arbejder uden tro på, at det kan lykkes. De fylder en stor bunke piller i ham og lader ham ligge, mens de selv går tilbage til deres

scener.

Stilhed. I stilheden reciteres følgende

SPOKENWORDS

jeg klæder mig på som til en begravelse
går i sort
i et med natten
og i to
med lydene fra mine skridt

DAG 13 54:36 – 55:44

Scenerne spiller samtidig med de faste grundhandlinger fra dag 1; dog udført kaotisk og uden den samme stringente kontrol. Fokus flyttes fra den ene til den anden. Hurtige skift og en stroboskopagtig fornemmelse. Teksten ligger i stilhed (både lydæssig og scenisk). Skuespillerne er i frys, når teksten reciteres.

SPOKENWORDS

gentager historien sig
ender jeg som ham
ham, vi har taget os af
mere af pligt end af kærlighed

igennem tiden har min mors skizofrene onkel beskyldt mig for en del ting
sidste gang var jeg taget til Sicilien med vores allesammens fiktive familieopsporing
og han var noget fortørnet over at jeg havde brugt alle pengene dernede.

medfølelsen skænkes kun til de nære relationer
og kun så længe vi er nogenlunde enige

DAG 14 **(version 1 – ”Spoken Word”-baseret som på indspilningen)** 55:44 – 59:02

EMIL A træder frem foran de fire scener. Hans sætter sig mellem publikum og de fire rum i direkte fysisk henvendelse til publikum. Han sørger for at øjenkontakt med så mange publikummer som overhovedet muligt. Samtidig vises facebookprofilen fra forestillingens introsekvens på skærmene.

SPOKENWORDS

Jeg skriver mig ind i traditionen af andre mennesker. deres tanker, deres meninger, deres handlinger. For hver bevægelse stadfæster jeg mig selv som mennesker blandt andet og blandt andre.

Jeg skriver mig ind i traditionen af andre mennesker.
Jeg leder efter mening

Jeg skriver mig ind i traditionen af andre mennesker. deres tanker.
Hvad betyder virkeligt noget?

Hvad betyder virkeligt noget for mig?

Jeg skriver mig ind i traditionen af andre mennesker. deres tanker, deres meninger, deres handlinger.

Hvad vil jeg fortryde på mit dødsleje?

Jeg vil formentlig som du fortryde, at jeg ikke havde modet til at leve et liv, som var tro mod mig selv, I stedet for det som andre forventede af mig.

Jeg vil formentlig som du fortryde, at jeg var så fokuseret på at arbejde hårdt.

Jeg vil formentlig som du fortryde, at jeg ikke har haft modet til at udtrykke mine følelser.

Jeg vil formentlig som du fortryde, at jeg ikke har holdt kontakten med mine venner.

Jeg vil formentlig som du fortryde, at jeg ikke har tilladt mig selv at være mere lykkelig.

hvis jeg falder om nu så lad være at giv mig kunstigt åndedræt

væk mig ikke igen

blot lad mig sove ind

Jeg er i øvrigt organdonor

kortet ligger i min pung, det giver jer lov til at bruge alt hvad mit fysiske legeme indeholder, i tilfælde af at det kan recycles.

brænd resten af min krop

og kast asken ud fra en klint,

ud i havet.

Lad den rejse jorden rundt

en sidste rejse

inden forrådnelsen

det ville være en smuk rejse

med værdighed

således kunne jeg tage på træk

DAG 14 **(version 2 – monolog baseret)** 55:44 – 59:02

EMIL A træder frem foran de fire scener. Hans leverer monologen mellem publikum og de fire rum i direkte henvendelse til publikum.

EMIL A MONOLOG

Jeg skriver mig ind i traditionen af andre mennesker.

EMIL A kigger op og ud på publikum

Et menneske som du.

Jeg ville ønske, jeg kunne skrive mig ud af fortællingen, men i stedet skriver jeg mig ind i traditionen af andre mennesker. Jeres tanker, jeres meninger, jeres handlinger. Jo mere jeg kæmper for at undgå jeres blik, jo mere gør jeg mig selv til en af jer. Jeg udfylder min rolle perfekt. Matcher jobbeskrivelsen for parforhold, karriere, sociale relationer (både faktiske og virtuelle) og psykisk sårbarhed til punkt og prikke. Bare et menneske blandt andet og blandt andre.

Jeg leder efter mening.

Hvad betyder noget? Hvad betyder virkeligt noget for mig? Hvad vil jeg fortryde på mit dødsleje?

Og i hele den jagt på mening, glemmer jeg at være. Bare at være menneske. Et menneske blandt andre.

Der er nok at fortryde. Jeg vil sikkert - som I - fortryde, at jeg ikke havde modet til at leve et liv, som var tro mod mig selv, I stedet for det som andre forventede af mig. Fortryde, at jeg var så fokuseret på at arbejde hårdt, at jeg ikke har haft modet til at udtrykke mine følelser. Glemte venner, glemt lykke. Der er nok at fortryde, men der er ingen gevinst ved det.

Fortrydelsen bliver bare endnu en stressfaktor, endnu en jagt på perfektion. Min fortrydelse er bedre end din. "Vi skal være verdensmestre i fortrydelse". De japanske skoleelever fortryder på et langt højere niveau end de danske, og vi bliver nødt til at indføre nationale fortrydelsestests, hvis vi ikke vil tabe fortrydelseskapløbet.

Måske var det bedre bare at gøre et eller andet? Hvis man alligevel skal fortryde, så er det bedre at fortryde det man gjorde end det man aldrig fik gjort. Måske skal jeg tænke mindre og handle mere... Er der ikke en af jer, der kan kysse sin sidemand? En mikroskopisk impulsiv handling.

Jeg hørte om en kvinde, der onanerede sig selv ud af en depression. En orgasme om dagen holder lægen væk. Men måske var det ikke orgasmen. Måske var det bare det at gøre noget for sig selv. Uden formål. Uden karrierefokus. Uden nødvendigvis at skulle dele det med hele verden. Der er sgu ingen, der nævner deres orgasmeevner til jobsamtaler eller på Facebook.

Masturbation, motion, medicin. Den hellige stress- og depressionshåndteringstreenighed. For slet ikke at tale om kost, kontrol og kognitiv terapi. Måske er de alle lige så rigtige for nogle, som de er forkerte for andre. Der findes ikke et facit, og det er måske det mest stressende af det hele. Man kan ikke bare slå op på netdoktor og finde en færdig pakkedløsning til alle ens mentale behov. Måske skulle man bare kapitulere, for det er nemmere bare at gå i opløsning, gå til bunds, gå på druk, gå i hundene, gå fra koncepterne og snøvsen, gå i stå, gå i hi, gå til grunde og gå i stykker. Indtil næste gang en ubetydelig tilfældighed samler dig op og begraver dig i billig vin og receptmedicin som du får af en ældre kvinde, der engang var en lysende skønhed og vist nok havde et galleri eller en række anmelderroste hovedroller på Det Kongelige Teater eller hvad fanden ved jeg? Måske er vi alle nødt til at finde vores egen vej.

Stilhed

Slut